

Katedra psychologie a sociologie
Teologické fakulty JU
České Budějovice

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autor: Sylvie Petrová

Název práce:

Otázka dispozic osobnosti k návykovému chování zrcadlená

Formální ~~vs. obsah~~ aspektech abstinentů aneb Horizonty arteterapie

jistě zaujme dlouhý a alternativně formulovaný název (nebo spíše doplňkově), leč stručněji asi skutečně téma charakterizovat nejde. Práce vyšla přesně na 100 stran včetně zajímavých příloh, které ale nejsou jen jakýmsi formálním doplňkem, ale dobrou ilustrací tématu. Bohatá je základní i rozvíjející literatura sice pouze v českém jazyce, ale setkáme se s překlady stěžejních děl v docela dobré diverzifikaci. Sympaticky působí rozdělení na primární a sekundární prameny a uvedení některých časopiseckých statí, takže problematika je up to date.

Práce je čtivá, přehledně působí celá její struktura, dobře se drží a rozvíjející základní téma. Za výhodu bych považoval užší vymezení problematiky, včetně konkrétních východisek.

Překlepů nalézám jen málo a nevýznamné, dobře působí celková úprava, zvláště svou přehledností.

Prezentace práce:

setkáváme se s dobrým příkladem toho, že když někdo má o danou problematiku osobní zájem, umí ji také přiměřeně zpracovat. Terminologie je použita správně, autorka odlišuje svá stanoviska a hlediska od literárních, pro jednotlivé aspekty si našla vhodné konzultanty.

Obsahový aspekt:

Lze mít určitou výhradu k prezentaci psychoanalytické (nebo spíš, jak z kontextu vyplývá, psychodynamické) koncepce jako solitérní, i když to je korigováno kognitivním aspektem Piagetovského ražení. Pravda ovšem také je, že dynamické aspekty jsou v současné době v arteterapii nejfrekventovanější a poskytují vcelku dobré výkladové možnosti a modely. Poněkud bych polemizoval a relativizoval koncept rekonstrukce ego mimo jiné i proto, že u závislostí ego bývá nezřídka již premorbidně natolik problematické, že jaksi není mnoho k rekonstrukci. Nepřesné je jistě hovořit o "návykové nemoci". V práci však určitě převažují vysloveně kladné momenty, což platí prakticky pro všechny kapitoly. Svědčí o přehledu autorky, že dovede i složitější problematiku charakterizovat stručně a výstižně, asi bych se trochu víc věnoval první kapitole. Velmi dobře působí zvláště poslední kapitola s kratší analýzou konkrétních postupů a interpretací. Zaujme stručná zmínka o smyslu terapie u závislostí, podobně jako kapitolka o potenciálu teologických konceptů pro psychoterapii, jež vůbec nepůsobí jako jakási úlitba bohům. Práci lze doporučit k obhajobě.

.....
PhDr. Jan Polivka